

[Hanne Andersen]

Et vigtigt spørgsmål for os har været abonnementsordningen i lovforslaget. Den er utrolig vigtig for teatrene, og den er endnu vigtigere for publikum. Alle deputationer har peget på abonnementsordningens positive betydning for dansk teater. Derfor var vi meget glade for og tilfredse med, at ministeren og alle partier tilsluttede sig vores forslag om at opretholde 40 pct. tilskud til teaterbilletterne. De bidrag, ministeren ønskede fra abonnementsordningen til fordelingen i den øvrige teaterlov, fandt vi ved at spare på administrationstilskuddet og brochuren.

Vi har ikke anbefalet det faste kronetilskud, men har erkendt, at vi er i mindretal. Vi havde hellere set, at abonnementsstilskuddet blev styret ved, at tilskuddet blev fastlåst på 1989-90-niveauet, men vi anerkender samtidig, at ministeren i forhandlingerne har gjort os opmærksom på, at det overlades til de enkelte initiativtagere at beregne tilskuddet til de enkelte billetkategorier. Det betyder reelt, at de, der ønsker at fortsætte med den tilskudsmodel, man har i dag, får mulighed for det.

Tilskud til abonnementsordning skal fortsat være den opfordring, der får publikum til at forlade den hjemlige hygge 3-5 gange i sæsonen og gå i teatret. Det er væsentligt for teatrene at vide, at der kommer et fast og godt publikum et bestemt antal gange.

De nye initiativer i forslaget var vi glade for, men nye initiativer koster penge. Vi ønskede ikke at nøjes med en omfordeling, vi ønskede flere penge. 7 mio. kr. er blevet det positive resultat af forhandlingerne. 7 mio. kr. til fordeling blandt små teatre, der eksempelvis kan være Dante, Café Teatret, Grønnegårds Teatret, det internationale teater, børneteater, amatørteater og yderligere uddannelse. Den lange vej har været nyttig, resultatet er blevet bedre.

Teatrene kan nu planlægge, først og fremmest til glæde for publikum. Mulighed for en god teateroplevelse til de mange er der stadig væk. Teatret kan trods alt ikke udkonkurreres af film eller tv. Den oplevelse, det er at sidde i det mørke rum sammen med andre og blive rystet, blive glad, blive bange eller begejstret uden at blive forstyrret af telefonen, kaffen eller hunden, der vil luftes, kan trods alt ikke udkonkurreres.

Teaterloven er blevet bedre, og vi takker ministeren for de positive forhandlinger. Vi kan

stemme for forslaget. Vi har ikke løst alle teaterproblemer nu og i al fremtid, men der er trods alt muligheder med det lovforslag, som bliver vedtaget, for at lave godt og spændende teater i Danmark.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også godt starte med at takke ministeren for et fint, åbent og lydhørt samarbejde i mange samtaler. Siden teaterlovsforslaget blev fremsat, har vi diskuteret, hvordan vi inden for de rammer, der nu stod til rådighed, kunne forbedre loven, hvordan vi måske også kunne skaffe lidt flere penge til de områder, som manglede dem, og jeg synes, det har været frugtbart for teaterloven. Jeg håber, at det også har været frugtbart for ministeren, og jeg vil sige, at SF har fået noget ud af arbejdet.

Jeg er udmærket tilfreds med, at det ved planlægning over længere tid er lykkedes at få sikret landsdelsscener og små teatre. Jeg synes, det er udmærket, at egnsteatrene nu får to år at planlægge i, medens et udvalg arbejder med, hvad et egnsteater egentlig er. Hvor stort skal et egnsteater være? Hvor lille skal det være? Jeg vil godt herfra sige, at jeg ikke har nogen fast mening om det, og jeg synes, at de små egnsteatre skal være på dupperne for at sikre, at det ikke kommer til at betyde, at nogle bestemmer, at vi ikke kan have de små egnsteatre mere, eller at vi ikke kan have så mange. Det kan det ende med, og man skal være opmærksom på, at der ligger den fare i at få et sådant udvalgsarbejde, så man må ind og gøre sine synspunkter gældende.

Jeg har altid været glad for Teaterrådet. Jeg synes, at den konstruktion, at man i de forskellige kulturlovgivninger havde et sagkyndigt råd, der for en kort periode havde ansvaret for området, var den rigtige. Når jeg alligevel er gået ind for at støtte ideen om et kontaktudvalg skyldes det, at der rundt omkring i landet har været ydret megen ængstelse for de ting, der eventuelt kunne ske, når og hvis turnéteatret gik over til alene at være afhængig af Teaterrådets bestemmelser. Derfor har jeg syntes, at det kunne være en god idé at nedsætte et kontaktudvalg, og jeg er tilfreds med den måde, man har tænkt sig at sammensætte det på. Det bliver stadig teaterkyndige og teaterforeningsfolk, der kommer til at rådgive Teaterrådet, og det skal nok gå. Det svarer til den konstruktion, vi har i